

UCHWAŁA NR XI/77/15
RADY POWIATU KOLNEŃSKIEGO
z dnia 30 grudnia 2015r.

w sprawie rozpatrzenia skarg na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kolnie

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1445) w związku z art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

§1. Po zapoznaniu się ze skargami na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kolnie, stwierdza się:

1. Skarga jest niezasadna co do zarzutu nakłaniania do działań sprzecznych z misją Specjalistycznego Ośrodka Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie.
2. Skarga jest niezasadna co do zarzutu uniemożliwienia przez Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie udzielenia schronienia w godzinach wieczornych i nocnych w Specjalistycznym Ośrodku Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie.
3. Skarga jest częściowo zasadna co do zarzutu nieprawidłowej organizacji pracy Specjalistycznego Ośrodka Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie.
4. Pozostałe zarzuty dotyczą niewłaściwego traktowania Skarżących przez Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w miejscu pracy, a zatem ich ocena należy do Sądu Pracy oraz instytucji sprawujących nadzór w tym zakresie.

§2. Uzasadnienie rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§3. Odpis uchwały z uzasadnieniem doręcza się Skarżącym.

§4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Andrzej Mieczkowski

**Załącznik
do uchwały Nr XI/77/15
Rady Powiatu Kolneńskiego
z dnia 30 grudnia 2015r.**

**UZASADNIENIE
w sprawie rozpatrzenia skarg na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy
Rodzinie w Kolnie**

W dniach 26 października i 06 listopada 2015 roku do Starostwa Powiatowego w Kolnie wpłynęły skargi pracowników Specjalistycznego Ośrodka Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie (Ośrodek) na działalność Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Kolnie (PCPR). Z treści obu pism wynika, iż są to skargi na działalność Dyrektora PCPR tj. kierownika jednostki organizacyjnej Powiatu Kolneńskiego, w strukturach której funkcjonuje Ośrodek. Zarząd Powiatu Kolneńskiego pismem Nr OR.1510.2.2015 z dnia 12 listopada 2015 roku przekazał, zgodnie z właściwością, Radzie Powiatu Kolneńskiego przedmiotowe skargi celem rozpatrzenia. Następnie Przewodniczący Rady Powiatu Kolneńskiego w dniu 12 listopada 2015 roku przekazał skargi i korespondencję z nimi związaną do Komisji Rewizyjnej celem zbadania zarzutów w nich zawartych i przygotowania rozstrzygnięcia w sprawie – zgodnie z zapisami § 68 ust. 1 pkt 4 Statutu Powiatu Kolneńskiego.

W sprawie podniesionych zarzutów Komisja Rewizyjna wszczęła postępowanie wyjaśniające. W toku tego postępowania odbyło się sześć posiedzeń Komisji Rewizyjnej. Komisja Rewizyjna wysłuchiwała Skarżących, dyrektora PCPR oraz pozostałych pracowników PCPR. Komisja Rewizyjna po przeprowadzonym postępowaniu ustaliła, co następuje:

- 1) Zarzut Skarżących, że Dyrektor PCPR nakłaniała do działań sprzecznych z misją Ośrodka nie potwierdził się.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe w tym zakresie obejmowało wysłuchanie stron oraz pozostałych pracowników PCPR. Wskutek odmiennych wersji zdarzeń zaprezentowanych przez Dyrektora PCPR i Skarżących, istotne znaczenie miały wyjaśnienia pozostałych pracowników. Skarżący zarzucali dyrektor, iż nakazywała im odmawiać przyjęcia do Ośrodka osób potrzebujących poprzez tworzenie tzw. „sztucznych barier”. Jednakże, żaden ze Skarżących nie był w stanie udokumentować, iż w momencie zgłoszenia poszkodowanego do Ośrodka, miał nakaz żądania zbędnych w czasie przyjęcia dokumentów, takich jak np. Niebieska Karta czy innych. Z dokumentacji źródłowej oraz wyjaśnień części pracowników PCPR wynika, iż osoba w momencie przyjęcia do Ośrodka na wstępie jest objęta konieczną opieką, po czym w toku dalszego rozpatrywania przyczyn stosowania przemocy wobec poszkodowanego, przeprowadzana jest procedura Niebieskiej Karty. Sytuacje, w których wymagano podczas przyjęcia wiedzy na temat posiadania Niebieskiej Karty przez poszkodowanych dotyczyły tylko i wyłącznie osób kierowanych do Ośrodka przez inne instytucje zewnętrzne oraz policję. Miało to na celu

zweryfikowanie istniejącej dokumentacji, by zapobiec jej dublowaniu. Powyższe zostało potwierdzone zarówno przez pracowników jak i Panią Dyrektora.

- 2) Zarzut Skarżących dotyczący uniemożliwienia przez Dyrektora PCPR udzielenia schronienia w godzinach wieczornych i nocnych poprzez zlikwidowanie dyżurów interwencyjnych nie potwierdził się.

W toku postępowania wyjaśniającego ustalono, iż co najmniej od roku 2010, a zatem jeszcze przed objęciem przez Panią Izabelę Wasilewską stanowiska dyrektora PCPR, nie było regularnych dyżurów nocnych przez cały rok (np. 7 m-cy nie było, 5 m-cy były). Dyżury nocne i decyzje związane z ich wdrożeniem, podyktowane były częstotliwością przebywania w Ośrodku podopiecznych. W przypadku, gdy podopieczni przebywali w Ośrodku doraźnie, takie dyżury miały miejsce. Jednakże cykliczny brak podopiecznych oraz ograniczone środki finansowe jednostki nakłaniały Dyrekcję do ograniczenia takowych dyżurów.

Przeprowadzanie dyżurów nocnych w czasie, gdy w Ośrodku nie przebywali podopieczni, mimowolnie obligowało dyrekcję do zwrócenia pracownikowi dyżurnemu dni wolnych w ramach nadgodzin oraz wynagrodzenia go dodatkowymi środkami finansowymi. Powyższa sytuacja stawała się przyczyną braków personelu podczas realizowania innych, równie ważnych zadań Ośrodka w systemie dziennym oraz obciążała budżet jednostki. Komisja ustaliła również, że w przypadku interwencji na drzwiach wejściowych do PCPR wywieszona była informacja z numerami kontaktowymi do dyrektora PCPR i koordynatora Ośrodka. W przypadku sytuacji kryzysowej i konieczności udzielenia schronienia w porze nocnej, pomoc taka była udzielana. Dyrektor wyjaśniła, iż niejednokrotnie osobiście stawiała się na dyżur nocny po otrzymaniu telefonu. Zatem fakt, iż nie było dyżurów pracowników, którzy w godzinach nocnych przebywaliby w Ośrodku, nie uniemożliwiał udzielenia schronienia w porze nocnej w razie takiej konieczności. W trakcie postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego w PCPR komisja ustaliła, że w Ośrodku nie ma dokumentów lub jakichkolwiek notatek pracowników o bezpodstawnej odmowie przyjęcia osób potrzebujących pomocy.

- 3) Zarzut nieprawidłowej organizacji pracy Specjalistycznego Ośrodka Wsparcia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie jest częściowo zasadny.

Ośrodek funkcjonuje w strukturach PCPR, a zatem podlega Dyrektorowi PCPR. Jednakże bezpośrednio za organizację pracy Ośrodka odpowiada Koordynator. Zarówno z wyjaśnień Skarżących, jak i Dyrektora PCPR wynika, iż to Dyrektor w większości dokonuje podziału spraw pomiędzy pracowników Ośrodka, a zatem wykonuje obowiązki Koordynatora w tym zakresie, co powoduje dezorganizację pracy Ośrodka. Dyrektor nie powinien wykonywać zadań, które leżą w gestii Koordynatora, ponieważ takie zachowanie uniemożliwia Koordynatorowi nadzór nad pracą pozostałych pracowników Ośrodka, jak również skutecznego egzekwowania prawidłowo wykonywanej pracy. Dyrektor powinien nadzorować pracę Koordynatora Ośrodka udzielając jasno

sprecyzowanych poleceń i egzekwować ich prawidłowe wykonanie. W przypadku zaistniałej odmowy wykonania polecenia Dyrektor powinien wystosować odpowiednie polecenie pisemne, czego jak ustalono nie czynił.

- 4) Pozostałe zarzuty dotyczą niewłaściwego traktowania Skarżących przez Dyrektora PCPR, czego dowodzi zdaniem Skarżących sposób przekazywania informacji, łamanie dyscypliny pracy, kwestionowanie kwalifikacji zawodowych, dyskredytowanie w miejscu pracy. Zarzuty opisane przez Skarżących mogą być uznane za przejawy mobbingu, który zgodnie z art. 94³ Kodeksu pracy jest określany jako działania dotyczące pracownika lub skierowane przeciwko pracownikowi, polegające na uporczywym i długotrwałym nękanii pracownika, a przez to wywołujące u niego zaniżoną ocenę przydatności zawodowej. W związku z tym, że Komisja Rewizyjna nie dysponuje instrumentami, które pozwalają na jednoznaczne potwierdzenie działań o znamionach mobbingu ze strony dyrektora PCPR lub podważających zasadność zarzutów Skarżących, za zasadne uznać należy skierowanie przez Skarżących zarzutów do Sądu Pracy oraz instytucji sprawujących nadzór w tym zakresie.

Przewodniczący Rady

Andrzej Mieczkowski